

Ειλικρινά μαυρίζει η ψυχή μου όποτε μπορώ να δω τις ειδήσεις της EPT στην SBS, με τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας και κινδυνεύει να γίνει προτεκτοράτο της E.E. Νιώθω την αγωνία κάθε οικογενειάρχη, κάθε εργαζόμενου, κάθε συνταξιούχου που θα πληρώσουν τα οικονομικά εγκλήματα των πολιτικών τους. Εδώ, στους αντίποδες, τουλάχιστον, γλιτώσαμε την οικονομική ύφεση και πολλοί θα πείτε ότι αυτό οφείλεται στον φυσικό πλούτο της Αυστραλίας που φέρνει πολλά χρήματα από το εξωτερικό.

Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι ακριβώς.

Στην εκδρομή των Κεφαλλονιτών την περασμένη Κυριακή γνώρισα την κα Αλίκη Νικολοπούλου, σύζυγο του παλαιού φωτογράφου της παροικίας μας Αριστείδη Νικολόπουλου και στη συζήτηση μου είπε ότι το μυστικό για την ευημερία μιας οικογένειας, ενός συλλόγου, μιας επιχείρησης ή μιας κυβέρνησης δεν είναι το μικρό ή μεγάλο εισόδημα, αλλά η καλή διαχείριση.

Αυτό δεν είναι μυστικό, το γνωρίζει ο μικρότερος επιτυχημένος επιχειρηματίας, ο καλός οικογενειάρχης, ο συνετός πρόεδρος ενός συλλόγου και ο έμπειρος πρόεδρος μιας κυβέρνησης. Υπάρχουν επιχειρήσεις με μεγάλο τζίρο που δεν μπορούν να πληρώσουν τα χρέη τους, υπάρχουν οικογένειες με μεγάλο εισόδημα που δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα και κυβερνήσεις πανίσχυρων κρατών

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μνη

που σήμερα αντιμετωπίζουν την χρεοκοπία.

Με λίγα λόγια στην Αυστραλία έχουμε καλούς διαχειριστές της οικονομίας μας και στην Ελλάδα έχουμε λαμόγια που έπρεπε να βρίσκονται στη φυλακή. Στην φυλακή θα έπρεπε να βρίσκεται και ο Τζορτζ Μπους που χρεοκόπησε τη

νοί ναύτες τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου. Και δεν είναι τα λίγα μεγάλα κονδύλια για την υγεία, την παιδεία, ή την άμυνα που μπορούν να λυγίσουν την εθνική οικονομία γιατί αυτά είναι καλυμμένα από τους φόρους. Επικίνδυνα για την οικονομία είναι οι μυριάδες μικρά κονδύλια που χρησι-

Οικονομία: Ελλάδα - Αυστραλία

χώρα του, αρχίζοντας το οικονομικό τσουνάμι από το οποίο προσπαθούμε να γλιτώσουμε.

Η οικονομία είναι επιστήμη και χρειάζεται ειδικούς να τη διαχειριστούν, αλλά οι κανόνες που την διέπουν είναι πολύ απλοί. Δεν μπορείς να ξοδεύεις περισσότερα από όσα υπάρχουν στο ταμείο σου και δεν μπορείς να δανειστείς περισσότερα από αυτά που μπορείς να εξοφλήσεις, γιατί θα χρεοκοπήσεις.

Αυτό συνέβη στην Ελλάδα από όλες τις κυβερνήσεις, που ασφαλώς έβλεπαν τον κίνδυνο, αλλά συνεχίζαν να ξοδεύουν σαν μεθυσμέ-

μοποιούν οι πολιτικοί για να εξυπηρετήσουν φίλους και συγγενείς, προσωπικά συμφέροντα και κομματικές σκοπιμότητες. Οι ασυλλόγιστες σπατάλες δημοσίου χρήματος χωρίς κανένα όφελος για την πατρίδα οδήγησαν στο σημερινό οικονομικό αδιέξοδο, από το οποίο προσπαθεί να βγει η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου.

Συνέπεια αυτής της θλιβερής κατάστασης που αφορά και τους Απόδημους είναι η φημολογούμενη κατάργηση της Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού για να εξοικονομηθούν κάποια χρήματα. Μια τέτοια απόφαση θα ήταν πλήγμα για

τις σχέσεις μας με το εθνικό κέντρο επειδή η ΓΓΑΕ παίζει σημαντικό ρόλο, με την εφαρμογή πολλών προγραμμάτων για τους Απόδημους.

Όταν, όμως, εμείς λέγαμε ότι το ΣΑΕ και κυρίως οι τζάμπα τουρίστες και τα πανηγύρια του είναι βάρος για τον Έλληνα φορολογούμενο, η προεδρική φρουρά του χασκογελούσε ειρωνικά, ή έγραφε υβριστικά σχόλια, με το σκεπτικό ότι το κόστος του ΣΑΕ είναι μικρό σε σύγκριση με τις άλλες δαπάνες του ελληνικού κράτους. Όμως, είναι μια από τις μυριάδες μικρές δαπάνες που τελικά λύγισαν την οικονομία της Ελλάδας και γι' αυτό η ΓΓΑΕ είναι μια από οκτώ μόνο που κινδυνεύουν με κατάργηση, επειδή προφανώς η κυβέρνηση τη θεωρεί λιγότερο χρήσιμη από άλλες.

Όμως, η κυβέρνηση κάνει λάθος. Τα χρήματα για τη λειτουργία της ΓΓΑΕ μπορεί να τα βρει περιορίζοντας τις ανώφελες δραστηριότητες του ΣΑΕ. Σε τί ωφελούν οι περιοδείες του προεδρείου του σε όλο τον κόσμο; Σε τί ωφέλησαν οι επισκέψεις στην Αυστραλία του κ. Ταμβάκη και της κας Σαραντοπούλου εμάς ή τον Έλληνα φορολογούμενο; Το κόστος ίσως ήταν μικρό, αλλά πόσα άλλα ταξίδια κάνει το προεδρείο του ΣΑΕ κάθε χρόνο σε όλο τον κόσμο; Και πόσο κοστίζουν τα διάφορα συνέδρια και πανηγύρια στον Έλληνα φορολογούμενο που σήμερα υποφέρει και δεν ξέρει τί του επιφυλάσσει το αύριο;

* Αξίες και... αξίες

Αν ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, ήθελε να κάνει σύγκριση των αξιών που θέλει να μάς επιβάλει με τις αξίες των μεταναστών, αντί να πάει στο Τάμγουερθ, έπρεπε να παραμείνει στο Σίδνι την Ημέρα της Αυστραλίας την περασμένη Τρίτη. Αν πήγαινε σε μια από τις εκατοντάδες ορκομωσίες μεταναστών για την πολιτογράφηση, θα έβλεπε ντυμένους με τα καλά τους, σεμνούς, σοβαρούς ανθρώπους από 140 χώρες να ορκίζονται την αλληλεγγύη τους στην Αυστραλία. Υστερα, ας πήγαινε με ένα αστυνομικό περιπολικό να εξακριβώσει πώς γιόρτασαν την Ημέρα της Αυστραλίας οι αγγλόφωνοι, βοηθώντας στη σύλληψη εκατοντάδων ταραξιτών και μαζεύοντας μεθυσμένους από τα πεζοδρόμια και τη θάλασσα, σκηνές απείρου κάλλους που είδαμε στην τηλεόραση.

Κάποιος πρέπει να πει στον κ. Αμποτ ότι η ευπρέπεια δεν έχει πατρίδα!

* Κυβέρνηση Αποδήμων

Πολύ λογική η πρόταση του αναγνώστη μας Κ.Δ., πως αν πρόκειται να έχουμε Κοινοβούλιο Αποδήμων θα πρέπει να έχουμε και Κυβέρνηση Αποδήμων, αφού δεν μπορεί να υπάρχει το ένα χωρίς την άλλη.

“Εγώ συμφωνώ με την πρόταση της προεδρικής φρουράς του ΣΑΕ, όπως τους αποκαλείς, για Κοινοβούλιο Αποδήμων, αλλά θα χρειαστούμε και Κυβέρνηση Αποδήμων με πρωθυπουργό, υπουργό Οικονομικών, υπουργό Εξωτερικών κλπ. Η Ελλάδα μάς τα χρωστά αυτά κι' εσύ να σταματήσεις τις αντιρρήσεις γιατί μάς έχεις πρήξει πια με τα δάκρια σου για τους Έλληνες φορολογούμενους. Ξέχασε τις αρχιεπισκοπές, τις κοινότητες και την ΑΧΕΠΑ “με την μεγάλη προσφορά τους” όπως γράφεις. Σιγά την προσφορά τους πια! Οι Απόδημοι θα μεγαλουργήσουν μόνο με δικό τους πρόεδρο, με δικό τους πρωθυπουργό και με δικό τους Κοινοβούλιο. Γι' αυτό θα πρέπει να κτίσουμε προεδρικό μέγαρο και πρωθυπουργική κατοικία, αλλά και πρεσβείες Αποδήμων που θα μάς εκπροσωπούν σε όλο τον κόσμο επειδή εμείς είμαστε οι πραγματικοί Έλληνες”, είπε ο α-

ναγνώστης και με διαβεβαίωσε ότι μόνο μια Κυβέρνηση Αποδήμων θα σώσει την Ελλάδα.

Υποπεύομαι ότι ο αναγνώστης αστειευόταν, αλλά μήπως δεν έχουν γίνει ανέκδοτο με τις απαιτήσεις τους;

* Ανθρωπιά

Πριν από μερικές ημέρες στο δημαρχείο του Αγαθονησίου ο δήμαρχος και οι δημοτικοί σύμβουλοι συνεδρίασαν με αποκλειστικό θέμα τη συμβολή τους στον μαραθώνιο του ΣΚΑΪ και της Unicef για τη συγκέντρωση χρημάτων που θα σταλούν στον δοκιμαζόμενο λαό της Αϊτής.

«Προτείνω να μην κάνουμε καμία εκδήλωση το 2010, ούτε καν αυτές που προγραμματίζουμε για τουριστικούς λόγους, και να διαθέσουμε ολόκληρο το κονδύλι για να βοηθηθούν οι συνάνθρωποί μας», είπε ο δήμαρχος. Ουμάται, μάλιστα, ότι κάπου έχει διαβάσει πως ο λαός της Αϊτής ήταν ο πρώτος σε εκείνη τη μακρινή γωνιά του πλανήτη που αναγνώρισε το ελληνικό κράτος μετά την Επανάσταση του 1821, και συγκινείται. Τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου στηρίζουν θερμά την εισήγηση του δημάρχου

και επαυξάνουν. Ολοι έχουν συζητήσει το θέμα με τις οικογένειες και τους φίλους και θέλουν να κάνουν ό,τι μπορούν περισσότερο γι' αυτούς τους ανθρώπους, για τα χιλιάδες ορφανά, τους άστεγους και τους κατατρεγμένους της Αϊτής. Το δημοτικό συμβούλιο Αγαθονησίου διαθέσε 5000 ευρώ για να βοηθήσει τους συνανθρώπους μας στην Αϊτή.

Διαβάσετε ολόκληρο το άρθρο από την “Καθημερινή” στη σελίδα 6.

* Καλό!

Κουκουλοφόρος μπαίνει ορμητικά σε μία τράπεζα κρατώντας ένα δίκανο και φωνάζοντας: Ψηλά τα χέρια... Ληστεία!

Η κοπέλα της ρεσεψιόν έντρομη ρωτάει: Τι... τι θέλετε;

Κουκουλοφόρος: Πού είναι το χρηματοκιβώτιο; Ρεσεψιονίστ: Εδώ... Αλλά... ξέρετε δεν έχουμε λεφτά δεν είναι τέτοια τράπεζα... εδώ είναι τράπεζα σπέρματος.

Κουκουλοφόρος: Αστα αυτά, άνοιξε γρήγορα αλλιώς...

Ρεσεψιονίστ εμφανώς ταραγμένη: Μα... ξέρετε... αυτό είναι ψυγείο...

Κουκουλοφόρος: Ψυγείο; Αστα αυτά για το καλό σου και άνοιξέ το τώρα!

Με τρεμάμενα χέρια η κοπέλα ανοίγει το ψυγείο και δείχνει στο ληστή μια σειρά δοκιμαστικούς σωλήνες.

Κουκουλοφόρος: Τί είναι αυτά;

Ρεσεψιονίστ: Μα σας είπα κύριε... σπέρμα.

Κουκουλοφόρος: Πιες ένα.

Ρεσεψιονίστ: Μα κύριε...

Κουκουλοφόρος: Είπα πιες ένα τώρα!

Η άμοιρη κοπέλα παίρνει έναν σωλήνα και πίνει το περιεχόμενο του.

Κουκουλοφόρος: Άλλο ένα!

Η κοπέλα πίνει και τον δεύτερο σωλήνα.

Κουκουλοφόρος: Ασημη γεύση;

Ρεσεψιονίστ: Ο... όχι

Κουκουλοφόρος: Ξυλίλα στον λαιμό;

Ρεσεψιονίστ: Δ... δεν, όχι.

Τότε ο κουκουλοφόρος βγαζει την κουκούλα και της λέει τρυφερά: Είδες που στο ‘πα βρε Ποπάκι; Δεν είναι τίποτα σπουδαίο!

